

Tony Judt este un bun cunoscător al realităților românești. Însă este un euro-sceptic convins, un democrat exportator de political corectness și un drămuitor al sfanților risipiți pe curățarea apelor poluate și a solului contaminat, investiții tare prohibitive pentru companiile străine care ar prezenta oarece interes pentru sărăcuța, murdărica și emotiva România (În cartea Tony Judt- <România la fundul grămezii>, Polirom, 2002, pag. 90-91, conform articolului <Un pic altfel> al D-lui Mircea Iorgulescu).

Nu ne ne miră că Tony Judt este în ciuda prenumelui anti-Antonescian. Una dintre bunicile sale a migrat în Anglia după pogromul de la Chișinău, Basarabia contra evreilor, de la începutul secolului trecut. Dar de ce a fost numit Tony ? Nu știm.

Dar că emergența gardismului pare a-l preocupa e normal. Garda de Aluminiu, Garda de Cupru, Garda de Carton sunt ideologii monstroase desprinse din atrocea Gardă de Mediu (o prelungire a gardismului de tristă amintire). <Românii aștia își doresc zimbrii, să știți ! Dar nu la conservă !> avertizează posibil (nu am regăsit textual) Tony Judt posibilele companii interesate în gaze de șist provocatoare de seisme (prin exploatare), ori de alte investiții de tip texan. Că teritoriul platformei Mării Negre câștigat în litigiul de delimitare cu Ucraina era preconcesionat încă înainte de pronunțarea Verdictului Curții de Arbitraj ce să mai spunem. Dallas-ă să trăiască și alții !

Scris astăzi pro-bono douăzecișișapte ianuarie 2022 an curgătoriu, trimis pro-bono pentru sighet-online.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE şi Gheorghiţa N. Dobre din surse scrise şi internet